

Η ΝΤΟΥΝΤΟΥ

Αυτά τα πασούμια ποιός θα τα πάρει;

Αυτή τη ρόμπη ντε σάμπρο;

Γιατί είναι έτσι πρησμένη εγώ την ήξερα αδύνατη

Είχε την κακιά αρρώστια και έπαιρνε κορτιζόνη

Αυτή την χρυσαφένια κορνίζα με τη μεγάλη φωτογραφία

και τις μικρές έτσι γαντζωμένες γύρω γύρω ποιός την πήρε;

Α, σ' αυτή σταύρωσε τα χέρια - της την πήρε μαζί - της

Αυτή την πλαφονιέρα από πορσελάνη με τις φιγούρες ποιός;

Την σπάσανε οι αναθεματισμένες καθώς προσπαθούσαν

να την ξεκρεμάσουν

Εγώ σου λέω πως όλα αυτά τα παλιά πράγματα

που είχε μαζεμένα της πήραν την ζωή

Καλέ κοιτάξτε κοιτάξτε φύγανε οι άνθρωποι από τις φωτογραφίες

Ο καταβρεχτήρας του Δήμου πέρασε πιτσιλώντας το καπάκι

της νεκρόκασσας

καθώς την είχαν ακουμπισμένη στην πόρτα του σπιτιού - της

τραβώντας τον δρόμο για την εκκλησία της Ζωοδόχου Πηγής.

ΟΙ ΓΡΙΛΙΕΣ

Τους αντρώπους τους κοιτώ πίσω από το κουρτινάκι
και τους ακούω πίσω από τις γρίλιες

Το απέναντι σπίτι έχει βαφτεί ίσαμε είκοσι φορές

Το διπλανό - του λιγότερο

και το άλλο δεν τυμάμαι κατόλου

Ναί αυτή είναι η μάνα - μου

και αυτός είναι ο πατέρας - μου

Το πρωί ξυπνώ και πλένομαι

Ετοιμάζω το φαγητό

και κάτομαι σ' αυτή την καρέκλα

Τα λουλούδια τα έματα στο νεκροταφείο

Έχω τάψει όλους τους συγγενείς

Εκεί είμαι δεκαπέντε χρονών και μη με κάνεις να γελώ

Στο άλλο δωμάτιο είναι η ποίκρα - μου· η προίκα - μου θέλω να πώ

Στις τρείς μετά τα μεσάνυχτα έρχεται ο κουτσός

Στις έξη μετά τα μεσάνυχτα φεύγει ο κουτσός *

*Κάπι που αρνήθηκε να το πει.